

[Johannes Lou.]

ærede Sundhedsminister nu holdt, har jeg imidlertid det Haab, da der jo har fundet saa mange Omvendelser Sted paa dette Omraade — vi hørte saaledes baade om Hr. Goll og Justitsminister Rytter —, at denne Omvendelse ogsaa maa naa til det ærede Medlem Hr. Bindslev, inden dette Lovforslag forlader dette Ting.

Der er saa meget mere Grund til at sige dette, som den eneste reelle Indvending, det ærede Medlem havde, var det rent instinktive Indtryk, han havde faaet af Lovforslaget. Det minder mig om en Tid, der ligger en 30—40 Aar tilbage, da man overhovedet begyndte at gribe ind fra lægelig Side paa disse Organer overfor Kræft og Tuberkulose og den Slags. Da var der ogsaa en Række Læger, der havde et instinktivt Indtryk af dette Indgrebs Ubehag; men der findes ikke mere en eneste Læge i Kongeriget Danmark, der overhovedet føler dette instinktive Ubehag ved disse Operationer og Indgreb i de her nævnte Forhold.

Vi faar da haabe, at denne Omvendelse ogsaa vil skride videre frem og træffe det ærede Medlem Hr. Bindslev, og det er saa meget mere sandsynligt, som det ærede Medlem erklærede, at han ikke havde en eneste reel Indvending at gøre mod noget som helst i selve Lovforslaget. Han var blot bange for Konsekvenserne af Lovforslaget. Han mente, at naar man først var kommet ind paa den Vej, vilde man hurtigt glide videre. Det er muligt. Og jeg er heller ikke sikker paa, at Sundhedsministeren har Ret i, at man vil blive staaende ved dette Lovforslag. Naar det er blevet gennemført og man har set, at det har gode Følger, vil man naturligvis gaa videre. Omvendt, hvis man ser, at det ingen gode Følger har, vil man naturligvis standse. Men at gaa imod Lovforslaget af Frygt for dets Konsekvenser i videregaaende Retning synes jeg ikke er rigtigt.

Det ærede Medlem talte meget smukt om, at det var Lægeetikken at bevare Livet. Det er fuldkommen rigtigt, det er Hovedopgaven og Hovedformaalet; men at lade Liv, som enten indebærer Mulighed for social Nød eller for aandelig Nedgang i fortsat Række, have Ret til at forplante sig ligefrem paa den Maade, som det ærede Medlem talte om, skal man dog stille sig en Smule varsom overfor.

Det ærede Medlem nævnte — og det skulde være til Fordel for det Standpunkt, det ærede Medlem indtog — Professor Wimmer; men han er jo Medunderskriver af Kommissionens Betænkning og gaar derfor ind for dette Lovforslag. Det ærede Medlem

omtalte ogsaa Dr. Søren Hansen. Han vender sig mod det halve af Kommissionens Forslag, men han gaar ind for Hr. Trydes Forslag, som i sine Konsekvenser rummer alle de Muligheder, som selve Lovforslaget rummer. Det eneste, det ærede Medlem ønsker, er Udgivelsen af flere Penge. Det er et Ønske, som jo lyder fra mange forskellige Sider, flere Penge til den antropologiske Komité. Jeg mener nu, at vi maa undersøge, hvad denne Komité har udrettet, før der tales om flere Penge til dens forskellige Formaal.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Niels Petersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Niels Petersen: Jeg forstod den højtærede Sundhedsminister saaledes, at han var enig med mig i, at Begrænsningen i Lovforslagets § 2 til Personer, der er under Anstaltsforsorg, ikke er heldig eller rationel, og at Begrundelsen for Indgreb ogsaa kan foreligge for Personer, der ikke er under Anstaltsforsorg. Men den højtærede Minister talte saa om Vanskelighederne ved at finde en Ordning. Jeg er glad ved den højtærede Ministers Tilslutning, for den praktiske Løsning tror jeg, man uden Vanskelighed vil finde. Hvis f. Eks. blot de kommunale Myndigheder besluttede sig til i et saadant Tilfælde at lade vedkommende indlægge paa en Anstalt i nogle Maaneder, vilde man vistnok naa frem ad den Vej. Men der er altsaa i Udvalget Lejlighed til nærmere at undersøge, hvilken Vej man skal gaa, og jeg glæder mig over den højtærede Ministers Tilslutning til selve Tanken.

Bindslev: Jeg maa sige, at det forekommer mig at være en ret betydelig Overdrivelse af det ærede Medlem Hr. Johannes Lou at sige, at jeg ingen reelle Indvendinger havde haft imod det foreliggende Lovforslag. Rent bortset fra, at adskilligt af det, jeg har fremsat, var efter min Mening betydelige Indvendinger derimod, kan man dog vel ikke sige, at det, at man er ængstelig for Konsekvenserne af Forslaget, ikke er en reel Indvending.

Jeg vil gerne have Lov at henvende nogle Bemærkninger til den højtærede Sundhedsminister, som jo ogsaa berørte mit Indlæg her i Dag, og som vilde gøre en Distinktion mellem Kastrationens Indvirkning paa sunde og paa abnorme Mennesker. Den højtærede Minister sagde, at det ikke var aldeles sikkert, at de Depressionsfølger, der kunde komme for sunde Mennesker, vilde